

מסורת הש"ס

(א) גירסת הערוך מילואה ופירושו רבנים גבוהים.
(ב) 'ע' חוס' חולין קמ. ד"ה הני.
(ג) 'חוספ' ס"ד ה"ה.
(ד) פקחים נד, (ה) כ"ב סה, (ו) נס"א: דוטל, (ז) (לפניו הגרסא זור והיא היא עין בעין ערך זור א').

תורה אור השלם

ו. הולך אל הרום וסובב
אל צפון סובב סבב הולך
הרום ועל סביבתיו שב
הרום: קהלת א ו

הגהות הב"ח

[illegible]

לְעוֹי רַע"י

שונד'ר [שיאונד'ר].
משני, בעל איכות נחותה.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

אמר רב הונא בריה דרב
יהושע (אתא דגוש דבי
בארי) (הני מוליאחא
דגוש דבי בארי). מי
מוליאחא (דביקים)
(רכסים) גבוהים אוקנון.
ת"ר הבא לרכבא מרבעא
כריכוע העולם, נוהן
צמנה לצפון העולם
(ודרומה לדרום העולם).
והרצאה לכחון צפון
העולם יראה מקום

העגלה בשמים, והוא צפון
ושחתת עקרב הוא הדרום,
כי עגלה בצפון ועקרב בדרום
התקופה. כיצד, מקום שהחם
המזרח והדרום ועולה ושוק
יורד ושוקעת כנגדו במערב
בתקופת ניסן (ורחמים מחוץ

כיצד מעברין פרק חמישי עירובין

פס קינר. שו"ד"ר בלע"ז: **סוּמִי וּכְרִי.** לֹא מַעֲלוּ כִּךְ שְׁמַעְתִּי, וּנְרַחֵל
בְּעֵינֵי מוֹמִי וּכְרִי, מַעֲלֵי וְכִי תֵּינִי (יִבֵּן דָּף עב.) חֲמֵשֶׁה דְּבָרִים נִאֲמָרוּ
בְּחִבּוּס וּמִשְׁכִּין מִשְׁכִּין לְהַחֲלִיל הַפְּסִים וּמִזְרַח אֶת הָאֵרֶץ וְהוֹרֵג כִּינֵה
בְּשִׁמְעִים וּכְרִישִׁין נָתַן מֵעַל דְּבָרֵיהֶם (דָּף מד:) דִּישִׁין לִבְנֵי מַעֲסִים: **סוּם**
יִרְק. אֵי שְׁמַעְתִּי לִגְנֹל וְאֵי אֹמֵר

פת קיבר ושכר חדש
 בתומי וברתי הא בשש
 ירק ברישין חצי ירק
 חיים והא תניא נראה
 לא קשיא כאן בעלי
 בימות החמה כאן בעלי
 יהודה אמר רב כל
 ומורדות ארם ובהמה

מתיים ס"ד אלא אימי
אמר רב הונא בריה דרב
יודי ברי ודבי גרש
לרבעה מרבעה בריי
לצפון עולם ודרומה
יעלה בצפון ועקרב
אמי אינו יודע לרבע
מרבעה כמין החסופה
החלוקה

ששמה יוצאה ביום ארץ של ימי
הקובץ תמוז (ה) יוצאה ביום האחד
השקועת ביום רות עננו בדרו
האחר: וזו ענין. לפי ששמה
לעולם ביום ממזרח לדרום מהלכת
באחד קרא (קאה) היום אל דרום
האליהות השמה ביום היא אצל כללה
אפי היום אלא קובץ ממזרח לדרום
ביום הארץ עומדת בקרן מזרחית

והנשיא נאמן עליו. ומהלכת מורה דרוס ומעבר וסוקעת בקרן צפונית מערבית ובלילה סוככת פני לפון ולמחרת חם בקרן צפון מזרחית וצורה יוצאה כקן אולם נמשכת מן הקרן ולמחרת מעט ויוצאה ובערב סוקעת בתוך המעבר משום מן הקרן מושעת ובלילה סוככת חזון מעט של האפוף ומעט במורה יוצר מליג של האש וכן בכל יום עד יוצאה בתקופת

תשרי ב'תשנ"א המזרח ושקעת ב'תשנ"א
המערב לפיכך היום והלילה שוין
ועדיין ככל יום נמשכת לגד דרום
ויולאם עכשיו שקעת נמשכת לגד דרום
ושקעת עד שיולאם כפי בתקופת
טבת בקרן מזרחית דרומית ומהלכת
דרום לגד ושקעת בקרן מערבית
דרומית ויחיינו לקאמר תמה יולאם
היום והשקעת כפי החר וזה פני
השקעת

לדור: בני מורה ומעבד פעמים
מפניכסן. ביום ימים הארוכין
פעמים מסבכתן בליה ימי תקופת טבת: ליתנהו להני כללי. דחמ
לפי שהמאורות תתלו תקופת ליל רביעי בשבת ובחדש ונבדח
וישאר ידיו יום רביעי ומנחת תקופת ניסן בשנה הבאה בחי' ליל
וכן לעולם יום רביעי בין תקופת שנה לתקופת שנה הבאה ולעולם
ומנחת או בשבת ומנחת או ביום א' בלילה. ששתקופת ניסן נופלת
היהם כל מחוץ בא' ומנחת בלילה פה ש' שעות ומנחת יום בין תקופת
שנה לז' שעות ומנחת שנה לז' שעות (ל' המהפחות הימים יום רביעי
בצדק שאינה מייבשה

[illegible]

האחרונה שבה עלתה אלף שנמסכת חתי שעה לאחריה: ובני מילי דאפא.

63.

כאן בע"ז כאן באמחות כאן בימות החמה כאן בימות הנשימה
 פ"ה דע"ן קשין ואמרות קשין אמרות ששין בימות החמה
 קשין שמעון קשין בימות הגשמים קשין שמעל למירוט וזמני לעולם
 קשין ואפי' אמרות קשין קשין אלף בימות החמה ויעלה דברך
 קמא דע"ז (דף ע"ב.) אמר גבי

אנטיגוניהס ורבי שלא פסקו מעל
לחנח לא צנו ולא חזרת לא בימות
החמה ולא בימות הגשמים ורובם
לפרס דכאן בימות החמה וכאן בימות
הגשמים כלומר עלין ואמהות חד
מעלי בימות החמה וחד מעלי בימות
הגשמים וזית ספרים ודמי בימות
אימא הא וזא ענלין אכל (ו) צאמחות
לעולם מעלי:

וְאֵין בֵּין תְּקוּפָה לַתְּקוּפָה אֵלּא צִ"א
יּוֹם וּשְׁבַע שָׁעוֹת וּמִצְחָה.
וְקֵסֶה לְרִ"י דָּאס יֵשׁ לַעֲלֹם בֵּין צִ"א
קָזָר וּבֵין יִי"צ לְרִדָּךְ יִי"צ שְׁעוֹת
בְּיוֹם וְיִי"צ שְׁעוֹת לְבִלְיָה אֵס כֵּן אֵין
הַתְּקוּפּוֹת שׁוֹת וְלַעֲלֹם הַחֹמֶשׁ לְרִסָּה
מֵהַאֲחֵרֶת שֶׁאֵם תְּפוּל תְּקוּפָת מִסָּה
בְּחֹמֶשׁ לֵיל ד' תְּפוּל תְּקוּפָת מִסָּה
בִּנְחָל' שְׁעוֹת וּמִצְחָה לְבִלְיָה וּתְקוּפָה

חשירי' ב' שעות יום הרי במקום א' שעות ומחלה הקטנות בבית המוח שלנו נפלה תקופת מחמם בחתלת לילית אלו משלישית לה (א' יום ח' שעות ומחלה בבית חשירי שהן בינוניות וגם ה' ומחלה בסנטור תקופת ניסן ה' ודופות על צ"א היו קצרות ובתקופת מחמם היו בינוניות ואם נאמר שהשעות לעולם שוות ובימים ארוך ובינלה ארוך

י"ח שעות ובכללם קרד' ו' אז להסך לא משכחת דאמרת אין תקופת ניסן וספלת אלף כ"י אין תקופת מנחם וספלת אלף כ"י וכן שארי התקופות כולן וגם לא משכחת אם דאמרינן בפרק מפנין בסופו (שנת דף קס"ט): דנחלתא שנכתב ונמעלי שכתב קאי מאדום י"בויג ונכתב קאי יומי לא קאי ופי' זה משכחת לה ממי

ואין תקופת המזל
ומחצה או בשבע
לה ואין תקופת תשרי
ועוד או בתשע שעות בין ביום ובין בלילה ואין תקופת
ארבע ומחצה או בעשר ומחצה בין ביום ובין בלילה
זה אלא תשעים ואחד יום ושבע שעות ומחצה ואין
הא' אלא חצי שעה ואמר שמואל אין לך תקופת ניסן
משברת את האילנות ואין לך תקופת מכת שנפלת
במקדש הזה ונחלתי על כל בני ישראל כי לא

דכשאר יומי קלי ובהאי ליל קלי:
פלגה

למעשה, המעשה הזה הוא דווקא דוגמה לכך שיש להבחין בין שני סוגים של חסידות. יש חסידות שיש להם מנהיגים, ויש חסידות שיש להם מנהיגים. חסידות עם מנהיגים היא חסידות שיש להם מנהיגים, וחסידות ללא מנהיגים היא חסידות שיש להם מנהיגים. חסידות עם מנהיגים היא חסידות שיש להם מנהיגים, וחסידות ללא מנהיגים היא חסידות שיש להם מנהיגים.

ה'ה של תשרי צ"ו וכן בולס וזר סימן או"י וא"י בשקופות רי"ן
השנה של ניסן כ"ה היום דהיינו צ"ו שעות ושל תמוז כ"ה ומהלך
הכפרים. תשוב י"א יום כולן שניעות ממונות הן ו' שעות ומהלך
השנה רי"ב של ש"ה ורד"ע ואלן תקופה מושבת במדברת אלף א'
היום סידוק היולקן תהלת ל' א' בשבת תשנש כוכב ואחריו רי"ב ואחריו
ויונה ליום א' בשבת תמה ואחריו ונה ועוד כל"ש למח"ן תמל"א סימני
של כל ילי השנע כנ"ש חל"מ ור' שמי דטל"ו הרפס"ז ז' פירשו
תקופה לתקופה אלף ו' שעות ומהלך תמל"א שס נפלה תקופת רי"ן
היום ירי בולס כהנא ו' שעות ומהלך תמל"א חרם חרם של ו' חנו
היום ירי בולס כהנא ו' שעות ומהלך תמל"א חרם חרם של ו' חנו

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

י"ח א מתי פכית מתי
שבת הלכה ו טישע
סי' שלח סעוף ג:
י"ט ב מתי פירג ופי"ב
מהלי קהי"ח:
כ ג מתי פירג שס ה"ל ד
סמג עשין מז טור א"ח
סי' נכח:
כ"א ד מתי שס ה"ל ב טור
א"ח שס:

רבינו חננאל^ל (המשך)

[illegible]

הולך אל דרום וסובב אל צפון הולך אל דרום ביום וסובב אל צפון כליליהן וסובב הולך הרוח וכו' [זהו] רפני מדר ומערב שפעמיה מהלכתן ופעמים מסבכתן. זו דרך זו השמועה ובעלי מוכבים טענים עליהם. ובא רבי משרשי ודחה דברי רבי יוסי ואמר ליתנהו להני כללי, מפני שאם לא יצאה

חמה מקרן מזורזת
צפונית, ולא שקעה בקרן
מערבית צפונית, וכן לא
זרחה מקרן מזורזת
דרומית, ולא שקעה בקרן
מערבית דרומית. תלמוד
ארץ ישראל א"ר יוסי מי
שאינ יכול [לכוין] את
ההרחות. תלמוד סן
התקופה ממקום שהחמה
זורחת בתקופת חמיו עד
מקום שזורחת בתקופת

טבת, אילו פני מורח.
ומקום ששיקפת
בתקופת טבת עד מקום
שישקופה בתקופת חמון
אילו פני מערב וההשאר
פני צפון ודרום, כדכתיב
הולך אל היום וסוכב אל
צפון. נחת בשילה ובבית
עולמים ורמה יגיעות
יגעו הנביאים לעשות
המזוהי להיות החמה
מזומצמת בו בתקופה

י חרש, שער העליון. שער
בתחילת היום או בתחילת
די נוספת אלא בג' ו'. ואין
שעות. ותקופת תשרי בג'
לא ד' שעות וטמעה, ואין
ניסן שנוספת בצדק שאינה
בנה או בלבנה או בצדק.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones